

Tisková zpráva

ze dne 11. června 2008

Stanovisko Úřadu pro mezinárodně právní ochranu dětí k případu tzv. únosu dívky otcem do Izraele

Úřad pro mezinárodněprávní ochranu dětí považuje vzhledem k okolnostem případu tzv. „únosu“ dítěte dne 9. června jeho izraelským otcem za nezbytné zaujmout níže uvedené stanovisko. Zároveň je motivován i snahou opětovně na pozadí tohoto případu informovat veřejnost o dopadech a úskalích partnerských konfliktů ve smíšených manželstvích, které žijí mimo hranice své země.

Úřad v první řadě žádá, aby bez souhlasu druhého rodiče nebyla ve sdělovacích prostředcích uváděna žádná osobní data dítěte nebo jeho fotografie, neboť opačný postup by byl v rozporu s ochranou osobních práv dítěte.

Úřad odmítá jakoukoliv spoluodpovědnost za rozhodnutí otce odcestovat s dcerou zpět do vlasti, navzdory dohodě, kterou s matkou uzavřel, a to i přesto, že k uzavření dohody Úřad rodiče vyzýval. Rozhodnutí otce a jeho jednání považujeme za nešťastné s ohledem na zájem dítěte, které je opětovně vystaveno situaci, kdy ho jeden z rodičů přemístí z jedné země do druhé s náhlým a pro dítě nečekaným přerušením kontaktu s druhým rodičem. Obecně jsou tyto momenty pro každé dítě psychicky i fyzicky velmi zátěžové a traumatizující, a čím je dítě starší, tím více. Je naší obecnou zkušeností, že rodiče, kteří si řeší vlastní často emocionálně velmi vypjatý partnerský konflikt, si tyto dopady na psychiku a zdraví dítěte neuvědomují.

Výše zmiňované negativní dopady na děti při jejich nečekaných přesunech z jedné země do druhé vedly mezinárodní společenství, k němuž v současné době přistoupilo již značné množství států, ke společnému závazku vrátit dítě v co nejkratším čase zpět do země jejich výlučné právní jurisdikce, neboli do dosahu soudce, který je oprávněn o osudu dítěte rozhodovat. Ve výše zmíněném případě je tzv. obvyklé bydliště dítěte z dokladů, které má Úřad k dispozici, bez větších pochybností v Izraeli a nikoliv v České republice. Obvyklé bydliště a nikoliv státní občanství dítěte je rozhodné pro určení, který soud má o dítěti rozhodovat.

V tomto konkrétním případě odcestovala s jedním dítětem z Izraele nejdříve matka, přičemž její druhé dítě zůstalo s otcem. Jelikož otec se následně prostřednictvím ústředního orgánu své země domáhal bezodkladného navrácení druhého dítěte, lze se domnívat, že tvrzení matky o vycestování s dítětem se souhlasem otce je pouze účelovou obranou jejího rozhodnutí již se více zpět do Izraele s dítětem nevrátit. Úřad v zájmu smírného řešení sporu mezi rodiči, jakož i pro zajištění dobrovolného návratu dítěte do země obvyklého pobytu, navrhl rodičům mediaci. V průběhu mediace byla uzavřena mezi rodiči dohoda, kterou však otec svým jednáním porušil. Jeho chování nelze z hlediska práva hodnotit jako „únos“ ani v rovině civilní, ani právní, ale zcela jistě se ve svých důsledcích projeví v pochopitelné neochotě matky přistoupit na další smírná řešení konfliktu či jakoukoliv dohodu s otcem. Tímto jeho postojem se konflikt ještě více roznítí, a to ke škodě obou dětí. Z našeho pohledu je znepokojivé, že otec hrubým porušením dohody, která vzešla z mediace iniciované z našeho podnětu, narušil ochotu matky k dohodě a její křehkou důvěru ohledně možnosti zajištění styku druhého rodiče

s dítětem, resp. dětmi do budoucnosti, ale především odloučil dítě od matky, o čemž neprodleně informujeme partnerský ústřední orgán.

Lenka Pavlová
ředitelka ÚMPOD